

thế, cách thức cấu tạo như núi non, sông hồ, ảnh hưởng trực tiếp đến khí hậu và thời tiết địa phương rất nhiều. Vị trí ranh giới giữa trung châu và cao nguyên và nhất là dãy núi vùng Sê-đăng làm cho thời tiết và khí hậu tại đèo Mang Yang có tính chất đặc biệt.

Tỉnh Bình Định có thời tiết miền nam trung phần, mùa nóng từ tháng 1 đến tháng 9 dương lịch, ít mưa, mùa lạnh từ tháng 9 đến tháng 1 dương lịch, có nhiều mưa.

Về mùa nóng nếu có gió Lào, gió từ lục địa hướng tây thổi về, làm cho khí hậu tỉnh Bình Định vốn đã nóng càng nóng hơn. Nếu về mùa lạnh, có gió Bắc, gió từ miền bắc Trung Hoa thổi xuống, khí hậu mùa mưa tỉnh Bình Định đang lạnh lại càng lạnh hơn.

Tỉnh Pleiku có thời tiết miền cao nguyên trung phần, mùa khô từ tháng 12 đến tháng 4 dương lịch và mùa mưa từ tháng 4 đến tháng 12 dương lịch.

Như vậy, có nhiều tháng mùa khô ở cao nguyên, đặc biệt ở tỉnh Pleiku, là mùa mưa ở tỉnh Bình Định và đồng thời có nhiều tháng mùa mưa ở cao nguyên là mùa nóng ở Bình Định.

Cho nên, hành khách đi xe hơi từ Quy Nhơn lên Pleiku về mùa hè, cảm thấy khí hậu oi bức ở thung lũng sông Côn, trở nên dễ chịu hơn khi qua khỏi đèo An Khê, và đến lúc vượt khỏi đèo Mang Yang thì thấy thời tiết khác hẳn với mây thấp che kín bầu trời, địa phương này đang ở giữa mùa mưa với nước ẩm và cây cỏ xanh tươi.

Nhưng nếu hành khách đi đường bộ từ Quy Nhơn vào mùa đông thì có nhiều cơ hội trải qua mưa gió mây mù từ tỉnh Bình Định cho đến khi qua đèo An Khê lên đèo Mang Yang thì thời tiết trở nên quang đãng, tạnh ráo, đất đai khô khan với thảm cỏ tranh vàng và gió thổi bay bụi màu đất đỏ.

Vùng trung châu An Túc và vùng khí hậu trái độn, nghĩa là khi nào mưa to gió lớn hay bão táp xảy ra hoặc từ duyên hải hay từ cao nguyên, ở đây vẫn có ảnh hưởng như vùng cuối cùng của trận mưa bão.

Do đó, vị trí chân đèo Mang Yang quanh năm đều có mưa, cho nên rừng cây luôn xanh tươi, cao mát.

KẾT LUẬN:

Đèo Mang Yang là một nơi có phong cảnh đẹp, cây cỏ thay đổi từ vùng duyên hải đến vùng cao nguyên. Đèo Mang Yang là nơi giao điểm của hai vùng khí hậu cao nguyên và duyên hải. Nơi đây có địa thế là vùng cuối cùng của vùng đồi núi hiểm trở Sê-Đăng. Nhờ cây cối rậm rạp, có nhiều mưa, nơi đây là chỗ lý tưởng cho cảm thú nhiệt đới sinh sống.

Đèo ở khoảng giữa Quốc lộ 19, trục lộ chính nối liền miền duyên hải và cao nguyên.

Nơi đây đáng được lập nên một vị trí nghỉ ngơi và ngắm cảnh cho hành khách đường bộ.

Như thế, phong cảnh đẹp đẽ, hùng vĩ và vùng khí hậu mát mẻ của đèo Mang Yang mới được nhiều người biết đến thường ngoạn, tương xứng với phong cảnh thiên nhiên và danh vị thắng cảnh mà trời đã phú cho đất nước Việt Nam.

Cảm Tác

Trên Đỉnh Đèo Mang Yang

*Giò reo trên đỉnh Mang Yang
Cảm nghe khí hậu núi ngàn thoáng qua
Say mơi giữa cảnh sơn hà
Thâm cao thanh vắng như là cõi tiên
Hương tây cây cỏ lặng yên
Nhìn dòng mây trắng tiếp liền biển khơi
Bắc phương hùng vĩ núi đồi
Rừng dầu thẳng cánh tuyết vời phía nam
Trời chiều sắc đã nhuộm vàng
Gót thon sơn nữ nổi hàng về buồn*
Hà Thúc Giảng
2/2/1997

NGÀY ẤY NĂM XƯA

Bản nhạc "Em còn nhớ mùa Xuân" qua giọng ca truyền cảm của Thái Hiền, nhạc sĩ Ngô Thụy Miên đã diễn tả mùa xuân 1975 mang nhiều đau thương tan nát cho quê hương Việt Nam.

- Trời Sài Gòn chiều hôm nay còn nhiều mây bay, nhiều niềm đau thương bị hận tràn đầy.

- Gượng nụ cười, giọt lệ trên môi.

- Nhìn đất nước tôi bời, một thời em có hay.

Ngô Thụy Miên lại so sánh với những thành phố hoa lệ nhất thế giới:

- Những thành phố em sẽ đi qua. Đây Ba Lê, đây Luân Đôn, đây Vienne.

- Nhưng có đâu bằng Sài Gòn hôm qua.

- Nhưng có đâu bằng Sài Gòn mai sau.

- Em có mơ ngày hát câu hồi hương!

Quỳnh Hương thả hồn theo từng lời ca của bản nhạc. Những kỷ niệm xưa, mẩu chuyện vui buồn sau ngày di tản lại hiện về trong ký ức.

Có những kỷ niệm không bao giờ quên được trong cuộc đời của Quỳnh Hương.

Từ ngày đến định cư ở Mỹ đây là lần đầu tiên Quỳnh Hương phải đi bác sĩ để khám mắt. Ông bác sĩ chào hỏi niềm nở: Good morning madam, sit down please. Quỳnh Hương ngồi ghế chờ đợi. Ông này làm nghề bác sĩ nhưng lịch sự và có bề tâm lý đối với bệnh nhân.

Ông ta hỏi Quỳnh Hương: Where are you come from? Quỳnh Hương lịch sự trả lời: I am a Vietnamese refugee.

Rồi ông ta lại cho thêm một câu lịch sự nữa: Oh, you are very lucky!

Trời ơi lucky bị đi đây. Ông ta đã khơi động nỗi lòng buồn tủi của Quỳnh Hương vì hoàn cảnh phải ly hương.

Khi ấy ngồi trên ghế mà hôn để tận đầu đầu!

Quỳnh Hương òa lên khóc tức tưởi không thể nào ngăn chặn được. Quỳnh Hương khóc cho vui bớt nỗi buồn ảm ức trong lòng.

Ông ta liền dịu giọng: Sorry!

Quỳnh Hương tự động bước ra khỏi ghế ngồi và chào ông bác sĩ để ra về.

Tội nghiệp cho ông bác sĩ đã có một bệnh nhân ty nạn lạ kỳ! Làm sao mà giải thích cho ông ta hiểu nỗi lòng của Quỳnh Hương. Ra về và lòng cảm thấy buồn buồn vì khám mắt không được mà mắt lại sưng vù lên!

Và ông bác sĩ có hiểu nỗi lòng Quỳnh Hương không? hay là cho Quỳnh Hương là điên khùng. Giờ đây hỏi ông bác sĩ ở nơi đâu? Có còn sống để cho Quỳnh Hương giải bày thêm kéo ông ta còn thắc mắc bệnh nhân của ông có tâm sự gì đây?

Quỳnh Hương còn nhớ rõ ngày đi tuyên thệ để nhập quốc tịch Mỹ. Cả nhà khăn áo chỉnh tề vì là ngày trọng đại của cuộc đời mình. Riêng Quỳnh Hương cảm thấy xôn xao trong lòng. Ô hay quê hương mình đâu? Tại sao mình đang ở nơi này? Tại sao mình phải thề thốt? Quỳnh Hương khi phải dơ tay lên thề nước mắt tuôn trào.

Về nhà đắp chăn nằm thiêm thiếp lẩm nhẩm mấy câu:

Hôm nay tôi bị "Bất Thê"!

Dưới cờ ngoại quốc thề lên

Chao ơi! Uất hận lòng cảm hận thù!

Thề lên đi tôi mãi mãi lưu vong

Thề lên đi tôi mất nước nhà tan!

Hơn 20 năm qua Quỳnh Hương mới có dịp kể lại nỗi lòng qua các bạn hay nhưng sao mà Quỳnh Hương hay khóc quá, nước mắt lại tuôn rơi thêm lần nữa.

Các bạn đồng cảnh ngộ với Quỳnh Hương xin thông cảm.

- Nước Mỹ văn minh này đâu đâu cũng thấy Hàng Hoa bày bán trong cửa tiệm. Bán dạo ngoài đường.

Nhân ngày lễ Valentine nếu mua hoa trễ thì hoa lại vừa xấu mà giá lại đắt vô cùng. Một chục hoa hồng giá cả năm, bảy chục đôla. Thế mà các ông Mỹ mua cho được để tặng vợ, tặng tình nhân. Cô bạn Quỳnh Hương than là từ ngày qua Mỹ đã mấy năm mà chả thấy ông xã tặng cho một cành hoa dù là hoa héo, hoa khô!

Chị bạn kế tiếp xen vào góp ý thôi đừng nhắc đến chuyện tặng hoa để em kể cho mà nghe nè?

Ông xã em cũng bày đặt gọi là thương vợ nhân ngày lễ Valentine bằng cách tỏ tình tặng hoa cho giống mấy ông Mỹ văn minh.

Anh rảo bước quanh chợ hoa thì mua được một bó hoa huệ trắng. Anh mừng quá vì xứ Mỹ này mà có loài hoa của quê hương mình.

Hoa này màu trắng, một cành hoa có đến 30 cái hoa nhỏ, mùi thơm ngát ngào. Hoa này chỉ mọc ở vùng nhiệt đới cho nên ở Mỹ rất hiếm. Ở Huế (miền Trung) rất nhiều loại hoa này. Người Mỹ đặt tên là Tuber Rose. Anh ôm bó hoa về nhà chạy một mạch về phòng ôm em vào lòng và trao bó hoa trắng tinh khiết. Vì em bị allergy của mùi thơm, nước mắt ràn rụa, hách xì lia lịa, không kịp cảm ơn. "Hoa huệ trắng" bên mình thường thường để cúng kiếng, có ai mà đem tặng người yêu. Em không dám nói, sợ anh buồn... Anh nói em hay dạy đời! Nghĩ mà thương cho anh vì con người của anh, 50% linh hồn còn để lại với quê hương! Còn lại 50% đang lơ lửng với đời sống Mỹ văn minh.

Bó Hoa Huệ Trắng đã đến với anh như là một quý vật vì loài hoa của quê hương lại nở nơi xứ người!

Anh mê man nhìn ngắm ngày này qua ngày nọ. Rồi anh bảo: mùi thơm của hoa sao mà kỳ lạ, đã quyến luyến hồn anh!

Có lẽ anh mong hoa không tàn, lá đừng héo để hàng ngày anh còn như là đang sống với quê hương!

Quỳnh Hương khuyên bạn đừng chê anh nghe - thương anh nhiều thêm nữa - tội cho thân phận ănh chồng ty nạn!

Chia tay tạm biệt các bạn, Quỳnh Hương mời các bạn dạo một vòng thành phố San Francisco. Du khách đến San Francisco đều ngẩn ngơ trước cảnh trời bao la, vẻ đẹp của thiên nhiên cộng thêm lối kiến trúc tân kỳ của cầu Golden Gate, kỳ quan của thế giới.

Đêm nay trăng tròn, đứng từ hòn đảo Treasure Island nhìn qua thành phố San Francisco giống như một hạt kim cương ngàn sao lấp lánh. Bóng trăng lộng lộng đầy nước. Người họa sĩ tài ba cũng phải cúi đầu chiêm ngưỡng bức tranh tuyệt đẹp này.

Trước khi rời San Francisco những du khách dù khó tính cũng không quên ca vài câu trong bản nhạc: *I left my heart in San Francisco* riêng Quỳnh Hương và các bạn thì đồng ca *"I left my heart in Vietnam"*.

Vĩ Dạ, Xuân 1997